E Těch strašnejch vlaků,	G ♯mi co se ženou	E7 ı kolejí tvejch	A snů
Ami E těch asi už se nezbavíš	do posledn	<u>_</u>	
E G‡m a hvězdy žhavejch uhlí Ami E		nedaj' spát,	
tvá dráha míří k tunelu		en má hlad.	
Už kolikrát ses mašinfí	ry zkusil na	to ptát,	
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,			
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hla			
spolyká díra kamenná,	tunel jmén	em Čas.	
Co všechno vlaky vody	vezly, to jen	om pánbůh vi	í,
tvý starý lásky, mladej	hlas a slov	a bláhový,	

a po kolejích zmizela a padla za ní klec,

co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích

a honky-tonky piána a uplakaný smích

a písničky a šťastný míle na tulácký pas

Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,

snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí

a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,

minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,

tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,

i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v 00:25 bude ten poslední,

už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

1